

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 23 d'octubre de 2008

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 18 d'octubre del 2005 la representació processal del Sr. O.B.S. va formular demanda contra "C.M. SL" i "W.A. SA" en reclamació de la suma de 8.887,55 euros, import dels perjudicis que van patir en la seva persona i els seus béns com a conseqüència d'un sinistre del què entenia responsable al defenent, més interessos i costes.

II.- La representació processal de la companyia d'assegurances "W.A. SA" va contestar a la demanda en data 15 de novembre del 2005 oposant com a qüestió prèvia l'excepció de prescripció de l'acció i, subsidiàriament, va contestar al fons de la demanda argumentant que no havia tingut coneixement del sinistre que descrivia l'agent fins que li va ser notificada la demanda i que, en tot cas, la col·locació d'una bastida de fusta a l'edifici Capri no podia haver estat la causa directa, única i inequívoca de les lesions sofertes pel Sr. O.B.S., ja que la seva existència es trobava degudament senyalitzada i la seva finalitat no era altre que protegir a les persones que entraven de la possible caiguda de pedres. Més subsidiàriament encara, s'oposava a la reclamació de l'adversa en concepte del perjudici sofert per ser, segons el seu parer, totalment desproporcionada.

III.- La representació processal de "C.M. SL" va contestar igualment a la demanda formulant també

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

l'excepció de prescripció i, subsidiàriament respecte del fons, va argumentar que desconeixia que el Sr. O.B.S. hagués patit un sinistre a l'edifici a on els seus operaris estaven treballant, dubtant de la seva veracitat. Subsidiàriament al·legava que, en tot cas, la seva responsabilitat era subsidiària amb la companyia d'assegurances "W.A. SA" i s'oposava també als imports reclamats amb la demanda.

IV.- L'Hble. Batlle va dictar Sentència en data 15 d'abril del 2008 desestimant l'excepció de prescripció de l'acció formulada pels defenents i, respecte del fons, estimant en part la demanda formulada pel Sr. O.B.S. i condemnant solidàriament a la companyia d'assegurances "W.A. SA" i a la societat "C.M. SL" a pagar a l'agent la suma de 4.282,55 euros, més els interessos legals corresponents i sense fer especial pronunciament respecte de les costes del procediment.

V.- Contra l'esmentada resolució formula recurs d'apel·lació la representació processal de la companyia d'assegurances "W.A. SA" i, pels arguments recollits en les seves conclusions, demana la seva revocació íntegra i que es condemni a l'adversa al pagament de les costes judicials. Subsidiàriament sol·licita que s'estimi que la seva responsabilitat en el sinistre és com a màxim del 10%, degut a la participació necessària del propi agent en la producció del sinistre. A més a més, sol·licita que no es doni lloc a la petició de 120 euros pel valor venal de la vestimenta que suposadament duia el Sr. O.B.S. en el moment del sinistre, ni tampoc a la de 138 euros pel mòbil que també suposadament duia el citat senyor en aquell moment, que en concepte d'IPP se'l indemnitzi amb la suma de 1.500 euros i amb la mateixa suma pel *pretium doloris* i que se li imposin la totalitat de les costes del procediment.

VI.- Contra la mateixa resolució formula igualment recurs d'apel·lació la representació processal de la societat "C.M. SL" i, pels arguments recollits a les seves conclusions, sol·licita que s'estimi l'excepció de prescripció oposada per ella a la instància. Respecte del fons entén que l'accident es va produir per culpa de la manca de cura del Sr. O.B.S.. De forma subsidiària al·lega que sols es procedent indemnitzar a l'agent pel valor dels pantalons malmesos i no pas per tot el vestit, que el valor del mòbil deteriorat sols pot ser 72 euros, que per IPP sols és procedent una condemna de 900 euros i

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

pel *pretium doloris* uns altres 900 euros. Per tot això es demana que la indemnització quedi reduïda en tot cas a 2.166,55 euros i que es condemni a l'adversa a les costes del procediment.

VII.- Contra la mateixa resolució formula també recurs d'apel·lació la representació processal del Sr. O.B.S. i, pels arguments recollits en les seves conclusions, demana que li sigui indemnitzat el cost de l'informe de la Dra. M. que va aportar amb la demanda i que s'imposin les costes del procediment a l'adversa per la seva manifesta mala fe.

Ha actuat com a magistrat ponent la M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI.

FONAMENTS DE DRET

I.- Com a primer greuge contra la Sentència d'instància la representació processal de la societat "C.M. SL" reitera els arguments esgrimits a la instància en el sentit que l'acció de responsabilitat extracontractual derivada de la Lex Aquília exercitada pel Sr. O.B.S. havia prescrit quan el 13 de setembre del 2005 va citar als defenents per escoltar la demanda, ja que l'accident va tenir lloc el dia 13 de setembre del 2004 i, per tant, la prescripció es va produir el 12 d'aquell mes. El criteri que defensa la recurrent no es pot admetre, ja que, com posa de relleu la Sentència d'aquesta Sala de 13 de novembre del 2003: "Aquesta Sala ha declarat repetidament que el termini de prescripció de l'any de la Llei Aquília no és un termini processal sinó civil i que, per tant, es computa de data a data; de manera que, ocorregut el sinistre el dia 10 d'agost del 2001, el termini per a la prescripció de l'acció per a la reclamació dels danys va finalitzar el 10 d'agost del 2002".

II.- Tant la representació de "C.M. SL", com "W.A. SA" argumenten que, en contra del que decideix la Sentència d'instància, el sinistre es va produir per culpa exclusivament de la víctima o, en tot cas, que sols els hi corresponia a ells un 10% de la mateixa, ja que a l'informe de la Policia andorrana que va examinar el lloc del sinistre (foli 77) es posa de relleu que a l'escala a on aquest es va produir hi havia una bastida que obstaculitzava exclusivament la meitat del pas, deixant

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

lliure un espai suficient per passar correctament una persona, encara que destacava que la il·luminació era molt deficient. És cert que aparentment aquesta versió contradiu les fotografies aportades a les actuacions per la part agent, en les que es pot veure que la bastida en qüestió afectava tota l'amplada de l'escala, raó per la qual l'Hble. Batlle considera que els agents van inspeccionar un altre de les portes de l'edifici i que aquest fet els va induir a un error. No obstant, fos quina fos la causa d'aquesta discordança, que podria ser deguda també al temps que va transcórrer entre la producció del sinistre i la presència dels agents (de les 12.30 a les 19.20) durant el qual es podia haver modificat la situació de la bastida, cal entendre que la veracitat de la descripció del lloc del sinistre que efectua el Sr. O.B.S. en la seva demanda ha quedat confirmada a les actuacions per les declaracions del Sr. C.M., fill del propietari de "C.M. SL" que a més treballa a l'empresa, que reconeix que l'estat del lloc del sinistre era el que mostren les fotografies aportades amb la demanda en les què es pot veure que la bastida ocupava a certa alçada tota l'amplada de l'escala i que no hi havien senyals que advertissin del perill de topar amb ella (foli 150 en relació al 58). En el mateix sentit les Sres. S.R. (foli 144 en relació al 50), S.T. (foli 146 en relació al 52) i P.C. (foli 148 en relació al 54) afirmen que les fotografies aportades amb la demanda es corresponen amb l'estat de l'escala en el moment del sinistre i que no existia cap senyal que avisés del perill que suposava l'esmentada bastida, tenint en compte que, malgrat es tracta de testimonis tatxats per la defenent per la seva relació amb la part agent i que per tant s'han de valorar amb cautela, aquestes declaracions coincideixen amb les del Sr. C.M., que en tot cas estaria interessat en dir el contrari. D'altra banda, els Srs. J.C. i M.J., treballadors de la defenent, neguen que en lloc visible hi haguessin aquell dia cartells d'advertència senyalitzant que s'estaven realitzant obres (foli 67 en relació als 151 i 152).

Per totes aquestes raons, considerem que la responsabilitat del sinistre correspon exclusivament a les defenents, ja que la persona que transita per una escala, encara que l'edifici estigui en obres, no pot preveure que en el seu pas es trobarà una bastida que li obstaculitzarà el pas a l'alçada del cap, sense que aquest fet estigui degudament senyalitzat.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

III.- Pel que fa a l'import de 120 euros que la Sentència d'instància concedeix a l'agent pel vestit que duia en el moment del sinistre i que va quedar deteriorat, els recurrents s'oposen a aquesta valoració, entenent la representació processal de "W.A. SA" que no ha quedat acreditat que el Sr. O.B.S. dugués en el moment de l'accident la vestimenta que reclama, però és evident que si el citat senyor va caure per les escales produint-se les lesions que acrediten els informes mèdics que consten a les actuacions no és estrany que els pantalons que duia aquell dia quedessin en mal estat i l'informe pericial que consta a les actuacions (foli 124) posa de relleu que aquest és el valor del vestimenta deteriorada, raó per la qual cal desestimar aquest motiu del recurs. S'ha de desestimar igualment l'argument esgrimit per la representació processal de "C.M. SL" en el sentit que, en tot cas, sols seria procedent indemnitzar a l'agent el valor del pantalon, ja que la jaqueta es podria aprofitar, però de la prova pericial es dedueix que el pantalon malmès feia joc amb la jaqueta i és evident que una jaqueta amb un pantalon diferent no té el mateix valor que un vestit complet, raó per la qual també aquesta petició s'ha de desestimar.

IV.- Tant el recurs formulat per W.A. SA, com el que presenta "C.M. SL" s'oposen a que sigui inclòs el valor del mòbil a la condemna. La primera nega que s'hagi acreditat que el Sr. O.B.S. portés un mòbil en el moment del sinistre, ni que hagués quedat malmès, mentre que la segona considera que, en tot cas, el valor del mòbil ha de ser el que estima el perit que el va examinar. Cap dels dos arguments es poden estimar, ja que consta a les actuacions una fotografia del mòbil en qüestió i el perit Sr. O. verifica que està espatllat (foli 123) i, a més a més, si el Sr. O.B.S. va adquirir el mòbil 20 dies abans del sinistre (foli 30) és lògic que se l'indemnitzi amb el valor de compra, ja que el que valora el dictamen pericial és l'import que se'n obtindria si es volés vendre, mentre que el que s'ha de compensar és el perjudici sofert per la víctima del sinistre pel fet d'haver-ne de comprar un de nou.

V.- Per últim, els dos recurrents s'oposen a la indemnització concedida per l'Hble. Batlle al Sr. O.B.S. en concepte de IPP i de *pretium doloris*, pretenent substituir la valoració judicial per la seva pròpia fonamentant-se en aquella feta en un cas determinat pel Tribunal de Corts, però aquesta decisió, que a més ve

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

contradita per moltes altres i que depèn de cada cas en concret, no vincula a aquest Tribunal, raó per la qual també s'ha de desestimar aquest motiu del recurs.

VI.- En desestimar-se els dos recursos procedeix imposar les costes produïdes per cada un d'ells al que l'ha formulat, de conformitat amb el que disposa el Codi 7,51,5.

VII.- Contra la Sentència d'instància formula igualment recurs la representació processal del Sr. O.B.S. oposant-se a la decisió de la citada resolució de no estimar la seva petició de que li sigui compensat el cost de l'informe pericial que adjuntava amb la demanda i aquesta petició s'ha d'atendre. En efecte, com destaca la Sentència d'aquesta Sala de 14 de febrer del 2008, malgrat quan es tracta de dictàmens fets per una companyia asseguradora es considera que es tracta d'una despesa funcional no indemnitzable i malgrat aquesta despesa no es pot considerar inclosa dins de les costes judicials, quan el que demana el dictamen és un particular i ho fa per tal de reforçar els arguments de la demanda cal considerar que es tracta d'una despesa que ha estat conseqüència de l'actuació en aquest cas del demandat i per tant part de la indemnització deguda. En el cas present, cal tenir en compte que, si bé de l'informe d'atenció a urgències de l'Hospital Nostra Senyora de Meritxell es podia deduir quines havien estat les lesions que havia patit el Sr. O.B.S., la valoració de la incapacitat parcial, del *quantium doloris*, del perjudici estètic i del perjudici de lleure, i per tant la indemnització que es podia reclamar amb la demanda, sols es podia obtenir a través d'un dictamen mèdic, sense perjudici que en període de proves es pogués acreditar la correcció d'aquest primer informe.

VIII.- En segon lloc sol·licita la recurrent que li siguin imposades les costes de la instància a l'adversa per haver-se estimat substancialment la demanda i per la temeritat i mala fe amb la què ha actuat la defenent. Pel que fa a l'estimació de la demanda, cal considerar que la estimació no ha estat substancial, ja que l'agent reclamava 8.887,55 euros i la Sentència d'instància li concedia 4282,55 euros, als què s'han de sumar 175 euros més pels honoraris del dictamen que acompanyava a la demanda que se li reconeixen en aquesta resolució. No obstant el que sí és cert és que la demandada ha actuat amb evident temeritat negant a la seva contesta a la

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

demanda tenir coneixement del sinistre, quan de les declaracions dels seus treballadors es dedueix que l'empresa en va tenir coneixement sobrat del mateix ja en el moment en què es va produir. Per aquesta raó, s'estima aquest motiu del recurs imposant les costes de la instància a la part defenent.

IX.- En estimar-se el recurs no procedeix fer especial pronunciament sobre les costes del mateix de conformitat amb el que disposa el capítol X de la Novel·la 82.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recursos d'apel·lació interposats per les representacions processals de la societat "C.M. SL" i de la companyia d'assegurances "W.A. SA" contra la Sentència dictada per l'Hble. Batlle en data 15 d'abril del 2008, imposant les costes de cada un d'ells a la part que l'ha promogut.

ESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat pel Sr. O.B.S. contra la mateixa Sentència que REVOQUEM PARCIALMENT en quan afegim a la condemna que s'imposa als defenents la suma de 175 euros i els hi imposem les costes de la instància, sense fer especial pronunciament respecte de les d'aquest recurs.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-